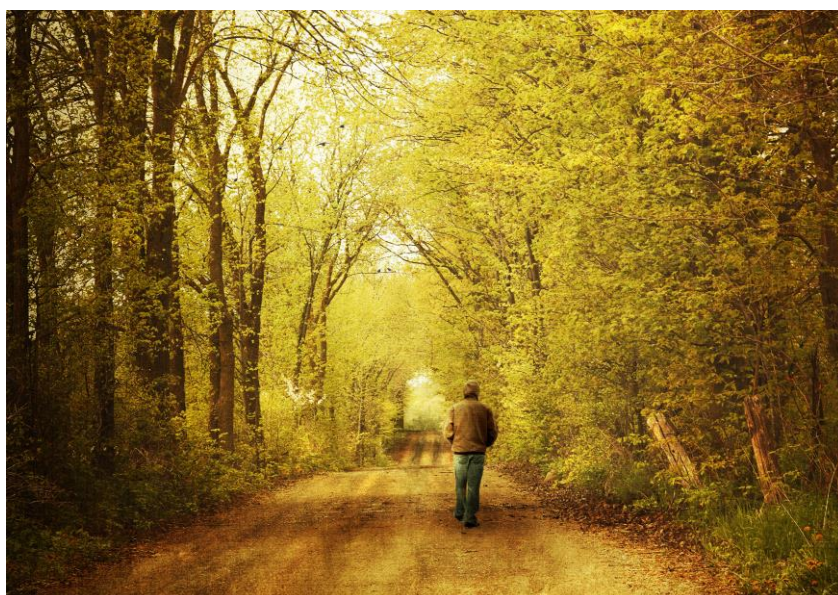

บทที่ 3

เดินกับพระเจ้า

เริ่มต้นเดินกับพระเจ้า

จากจุดนั้น ผมก็เริ่มมีประสบการณ์กับพระเจ้าผ่านการอัศจรรย์ครั้งแล้วครั้งเล่า ความเชื่อของผมได้รับการยืนยันด้วยการอัศจรรย์ที่น่าอัศจรรย์เหล่านี้ แม้แต่ในวิธีที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมสิ่งจำเป็นให้ผม ครั้งหนึ่งผมมีหัวผักกาดแห้งกระป๋องหนึ่งที่ไม่ยอมหมดสักที ไม่ว่าจะกินหัวผักกาดไปมากเท่าไร มันก็ไม่หมดกระป๋อง จนเมื่อผมรู้สึกเบื่อหัวผักกาดไปเลยนั่นแหละ พระเจ้าก็ทรงหยุดให้ผักกาดนั้นอีก หลังจากนั้นผมได้อ่านเรื่องราวที่คล้ายกันนี้ใน 1 พงศกษัตริย์ 17:15-16 ซึ่งกล่าวว่า “นางก็ไปทำตามคำของเอลียาห์ แล้วนางและครอบครัวกับเอลียาห์ก็รับประทานอยู่หลายวัน แป้งในหม้อก็ไม่ขาด และน้ำมัน

ในไทก็ไม่มีหมด ตามพระวจนะของพระยาห์เวห์ซึ่งตรัสทางเอลียาห์” นี่เป็นหนึ่งในการอัศจรรย์หลายอย่างที่มีประสบการณ์ ผมยังได้พบกับคนของพระเจ้าที่มีฤทธิ์อำนาจ ซึ่งพระเจ้าทรงกระทำการอัศจรรย์ยิ่งใหญ่มากมายผ่านเขา (เรื่องนี้เป็นเรื่องยาว ผมจึงขอข้ามไปเพราะมีเวลาไม่พอ) เมื่อมีคนถามผมว่าผมรู้ได้อย่างไรว่าพระเจ้าองค์นี้มีจริง ผมก็จะบอกเขาว่า “หลังจากที่มีประสบการณ์กับการอัศจรรย์มากมายขนาดนี้ ผมจะไม่รู้ได้อย่างไร?”

สองปีครึ่งต่อมา วันหนึ่งผมถามพระเจ้าว่า “พระองค์ต้องการให้ข้าพระองค์ทำอะไรต่อไปหรือ? ถ้าพระองค์ทรงต้องการให้ข้าพระองค์อยู่ในเมืองจีน ข้าพระองค์ก็ยินดีที่จะอยู่ แต่ขอทรงบอกข้าพระองค์ว่า จะต้องทำอะไรต่อไป”

ความจริงแล้วผมทำอะไรไม่ได้มาก เพราะงานทุกอย่างในประเทศจีนถูกรัฐบาลควบคุมหมด แม้แต่จะขายหนังสือพิมพ์ก็ทำไม่ได้ถ้าไม่ได้รับอนุญาตจากรัฐบาล ผมยื่นใบสมัครสองครั้งเพื่อขอออกจากประเทศจีน แต่พวกเขาก็ไม่ยอมออกวีซ่าให้ผม

สุขภาพของผมเริ่มแยลงเรื่อยๆ เพราะขาดอาหาร วันหนึ่งผมรู้สึกตัวเย็นเฉียบ ผมรู้ว่ามันอาจเป็นสัญญาณของวัณโรค ซึ่งเป็นโรคที่โจมตีคุณแม่ของผมอย่างหนักจนต้องผ่าตัดข้างหนึ่งออกไป ผมไปเอกซเรย์ฟรีครั้งหนึ่งและผลแจ้งว่า ผมมีจุดอยู่ในปอดข้างหนึ่งของผม อย่าพูดถึงว่าจะซื้อยารักษาเลย เพราะแม้แต่จะซื้ออาหาร ผมก็ยังไม่มียังจะซื้อ เพื่อให้แน่ใจยิ่งขึ้น ผมจึงไปเอกซเรย์อีกโรงพยาบาลหนึ่ง แต่ผลก็ออกมาเหมือนกัน ที่นี้พวกเขาออกบัตรที่มีรูปปอดสองข้างให้ผม และทำเครื่องหมายบอกตำแหน่งที่ผมมีจุด บัตรใบนี้ทำให้ผมมีอิสระที่จะเดินทางไปทั่วประเทศจีนได้ โดยถูกจำกัดขอบเขตจากรัฐบาลน้อยมาก ผมยังสามารถไปเยี่ยมลุงของผมที่ปักกิ่งได้ ทำไมหรือ? เพราะทุกครั้งที่ผมถูกซักถาม ผมจะแสดงบัตรใบนี้แล้วพวกเขาก็จะให้ผมผ่านไป ไม่มีใครอยากเข้าใกล้ผม เพราะทุกคนคิดว่าผมเป็นวัณโรค บัตรใบเล็กๆ นี้ น่าจะเป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้ผมได้รับอนุญาตให้ออกจากประเทศจีนได้ในที่สุด

พระเจ้าตรัสกับผมโดยให้ไต่ยืนยันเสียง

วันหนึ่งเมื่อผมกำลังอธิษฐานอยู่ในห้อง ผมไต่ยืนยันเสียงหนึ่งพูดกับผมว่า “เราจะพาเจ้าออกจากประเทศจีน” เป็นเสียงที่ชัดเจนและเต็มหูจนผมต้องหันไปดูว่าใครกำลังพูดกับผม ผมก็ไม่เห็นมีใครอยู่ในห้อง นี่เป็นครั้งแรกและไม่ใช้ครั้งสุดท้าย ที่พระเจ้าตรัสกับผมโดยให้ไต่ยืนยันเสียง (ต่อมาผมก็อ่านพบคำกล่าวนี้ในอิสยาห์ 30:21 ว่า “และท่านจะได้ยินคำพูดจากข้างหลังท่านว่า ‘นี่เป็นหนทาง จงเดินในทางนี้’”) หลังจากไต่ยืนยันถ้อยคำจากพระเจ้าแล้ว ผมก็เริ่มเก็บกระเป๋าทันที พี่น้องบางคนคิดว่าผมได้วีซ่าให้ออกจากจีนแล้ว แต่ผมบอกพวกเขาว่า “ผมยังไม่ได้รับอะไรเลย แต่พระเจ้าเองบอกกับผมว่า พระองค์จะทรงพาผมออกจากประเทศจีน!”

พระคัมภีร์มีบันทึกหลายเรื่องคล้ายๆกันนี้ ที่องค์ผู้เป็นเจ้าตรัสกับประชากรของพระองค์ ดังในหนังสือกิจการ ที่องค์ผู้เป็นเจ้าตรัสกับเปาโลหลายครั้ง แต่มาตรฐานของคริสต์ศาสนาทุกวันนี้ได้กลายมาเป็นเรื่องธรรมดาจน จนกระทั่งว่าประสบการณ์เหล่านี้ตอนนี้ถือว่าเป็นเรื่องผิดปกติหรือน่าแปลกเสียอีก ปัญหาจึงอยู่ที่การอุทิศตัว ทุกวันนี้เรามีผู้ไปคริสตจักรจำนวนมากที่อุทิศตัวแบบครึ่งๆกลางๆ และเป็นค

ริสเตียนแบบอื่นๆ แต่มีคริสเตียนจำนวนน้อยที่อุทิศตัวทั้งหมด คริสตจักรในโลกตะวันตกได้กลายเป็น คริสตจักรที่อ่อนแอ และการมาเป็นคริสเตียนก็ไม่ต้องเสียอะไร คำกล่าวที่ว่า “จงรับกางเขนของตนแบก และตามเรา” ได้หมดความหมายกับคริสเตียนในโลกตะวันตกไปแล้ว ความรอดที่เจือจางและราคา ถูกๆนี้ จะไม่ช่วยให้คุณมีประสบการณ์กับพระเจ้า หรือได้รู้ด้วยตัวคุณเองว่าพระเจ้าทรงเป็นจริง แต่เมื่อ คุณยอมอุทิศตัวทั้งหมดกับพระองค์ คุณก็จะมีประสบการณ์กับฤทธานุภาพอันอัศจรรย์ของพระองค์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อคุณพบว่าตัวเองตกอยู่ในสถานการณ์ที่ยากลำบากหรือวิกฤต นั่นจึงเป็นเหตุที่คริสเตียนในประเทศจีนมีประสบการณ์กับการอัศจรรย์ตลอดเวลา การเป็นคริสเตียนในประเทศจีนนั้นจะต้อง อุทิศตัวทั้งหมด เพราะมันจะต้องจ่ายราคาด้วยการให้ทั้งชีวิตของคุณ สำหรับผมแล้ว การมาเป็นคริสเตียนในประเทศจีนนั้นเรียกร้องการอุทิศตัวของผมทั้งหมด

พระเจ้าทรงพาผมออกจากประเทศจีน

พระเจ้าทรงเปิดหนทางให้ผมออกจากประเทศจีนโดยการอัศจรรย์หนแล้วหนเล่า ในที่สุดเมื่อผมได้วีซ่า แต่ผมก็ไม่มีเงินซื้อตั๋วเดินทางออกจากประเทศจีน แล้วพระเจ้าทรงจัดเตรียมอย่างไร! อยู่ดี ๆ คุณลุงของผมก็ส่งเงินมาให้ผมจำนวนหนึ่ง ทั้งๆที่ท่านไม่เคยส่งเงินมาให้ผมมาก่อน ท่านไม่รู้ด้วยซ้ำว่าผมกำลังจะเดินทางออกนอกประเทศ ท่านได้รับเงินจากคุณพ่อของผม ซึ่งท่านไม่อยากจะรับไว้ ดังนั้นท่านจึงส่งมาให้ผม เมื่อผมกำลังจะเดินทางออกนอกประเทศพอดี เวลาของพระเจ้าช่างเหมาะเจาะ

แต่ไม่นานผมก็เจอปัญหาอื่น แม้ว่าผมจะมีวีซ่าออกจากประเทศจีน แต่ผมก็เข้าฮ่องกงไม่ได้ เนื่องจากฮ่องกงมีผู้ลี้ภัยจำนวนมากเกินไป ข้าหลวงปกครองของอังกฤษจึงไม่อนุญาตให้ผมเข้าฮ่องกง เว้นแต่ว่าผมจะสามารถพิสูจน์ได้ว่าผมกำลังจะเดินทางไปประเทศอื่น ปัญหานี้ยืดเยื้ออยู่นาน และวีซ่าออกนอกประเทศของผมก็ใกล้จะหมดอายุแล้ว กงสุลสวีตเซอร์แลนด์ได้โทรหากงสุลอังกฤษเพื่อขอวีซ่าแทนผม แต่ก็ถูกปฏิเสธเช่นกัน

ผมจึงเข้าเฝ้าต่อพระพิภคร์พระเจ้าและทูลพระองค์ว่า ตามพระคัมภีร์แล้ว ประตูที่พระองค์ทรงเปิดแล้วก็ไม่มีผู้ใดจะปิดได้ วันรุ่งขึ้นผมไปที่สถานกงสุลอังกฤษ เจ้าหน้าที่หน้าเคาน์เตอร์ถามผมว่าผมต้องการอะไร ผมก็บอกเขาว่าผมต้องการวีซ่าเข้าฮ่องกง เขาจึงหยิบหนังสือเดินทางของผมไปและบอกให้ผมรอ สักครู่เขาก็กลับมาพร้อมกับเอกสารของผมและถามว่า ผมวางแผนที่จะอยู่ในฮ่องกงนานแค่ไหน ผมก็ขอไปหนึ่งเดือน เป็นเรื่องน่าแปลกใจที่ผมได้รับวีซ่าทันที

เมื่อผมข้ามสะพานจากเงินไปฮ่องกง เจ้าหน้าที่ชายแดนชาวอังกฤษถามผมว่า “พูดภาษาอังกฤษได้ไหม?” ผมตอบว่า “ได้ครับ”

เขาพูดว่า “วีซ่าของคุณพิเศษมาก”

ผมถามเขาว่า วีซ่าแค่หนึ่งเดือนนี้พิเศษตรงไหน

เขาตอบว่า “ไม่ใช่แค่หนึ่งเดือน คุณได้รับวีซ่าให้อยู่มากกว่าหนึ่งเดือน! พวกเขาให้คุณอยู่ในฮ่องกงได้โดยไม่มีกำหนด! ตัวผมเองก็ไม่เคยเห็นวีซ่าชนิดนี้มาก่อน!”

ผมถามเขาว่า ผมควรต้องทำอะไร เขาก็ตอบว่า “คุณสามารถอยู่ในฮ่องกงได้นานเท่าที่คุณอยากได้อยู่!”

ในที่สุดผมก็อยู่ในฮ่องกงเป็นเวลาถึงเก้าเดือน และยังได้รับหนังสือสำคัญประจำตัว¹ของฮ่องกงด้วย หากนี้ไม่ใช่การจัดเตรียมของพระเจ้าแล้ว คุณจะอธิบายเรื่องนี้ได้อย่างไร?

หางาน

เมื่อได้อยู่ในฮ่องกง ผมก็ถามพระเจ้าว่า “ตอนนี้ข้าพระองค์ก็อยู่ที่นี้แล้ว พระองค์ทรงต้องการให้ข้าพระองค์ทำอะไร?” พระองค์ทรงบอกผมอย่างชัดเจนว่า ผมจะต้องไปยุโรป แต่ผมจะมีเงินไปยุโรปได้อย่างไรหากไม่มีงานทำ?

ในช่วงปี 1950 ฮ่องกงมีผู้ลี้ภัยเป็นหมื่นเป็นแสน ผมจะไปหางานแข่งกับพวกเขาได้อย่างไร? แต่หนทางของพระเจ้านั้นน่าอัศจรรย์ วันหนึ่งผมเจองานที่เปิดรับคนแปลจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาจีน และจากภาษาจีนเป็นอังกฤษ ผมจึงไปสมัครงานของราชการที่ให้ค่าจ้างสูงนี้ทันที ในวันที่สัมภาษณ์ ผมเห็นว่ามีผู้สมัครคนอื่น ๆ อีกหลายคนกำลังแข่งขันกันเพื่อให้ได้งานนี้ ผมได้สอบปากเปล่าและสอบข้อเขียน และต่อมาผมก็ได้รับจดหมายเรียกตัวให้ไปทำงานนี้

ต่อจากนั้นพระเจ้าก็ทรงทดสอบผม งานที่ผมได้นี้กลับกลายเป็นงานถาวร ซึ่งผมต้องการทำงานแค่ชั่วคราวแล้วก็จะเดินทางไปยุโรป ผมกำลังต่อสู้กับตัวเองในการตัดสินใจว่าจะบอกกับเจ้าหน้าที่จ้างงานถึงสถานการณ์ของผมหรือไม่ ผมรู้ว่าถ้าผมบอกความจริง ผมจะต้องเสียนานี้ไปทันที แต่ในที่สุดเมื่อผมตัดสินใจว่าจะต้องซื่อสัตย์ ผมจึงทูลองค์ผู้เป็นเจ้าว่า “พระองค์ได้ทรงทำการอัศจรรย์มากมาย ถ้าเป็นพระประสงค์ของพระองค์ที่จะให้ข้าพระองค์ได้ทำงานนี้ ข้าพระองค์ก็จะได้นานี้แน่นอน ไม่ว่าเงื่อนไขของการจ้างงานจะเป็นอย่างไรก็ตาม”

ผมเขียนจดหมายขอขอบคุณเจ้าหน้าที่จ้างงานที่ยอมรับผมเข้าทำงาน แต่ผมก็บอกเขาด้วยว่า ผมเป็นคริสเตียนที่ต้องซื่อสัตย์ที่อยากจะบอกถึงสถานการณ์ของผม คือผมตั้งใจจะทำงานแค่ปีหรือสองปีก่อนที่จะเดินทางไปยุโรป เขาจึงเขียนตอบมาว่า “ขอบคุณมากที่คุณซื่อสัตย์ แต่เรากำลังหาคนที่ทำงานกับเราไปตลอด นอกจากว่าคุณจะพิจารณาเรื่องนี้ใหม่ และพร้อมที่จะทำงานนานกว่าหนึ่งหรือสองปีไม่อย่างนั้นเราก็เสียใจด้วยที่จะต้องให้งานนี้กับคนอื่น” ผมไม่มีทางเลือก นอกจากบอกให้เขาให้งานนี้กับคนอื่น

หลังจากตัดสินใจอย่างนั้นแล้ว ผมก็ถูกตำหนิอย่างแรงจากคริสเตียนที่อยู่ที่บ้านพักของลูเธอร์แรนที่ผมอาศัยอยู่ว่า “โง่จริงๆ! คุณไม่รู้หรือว่ามีผู้ลี้ภัยมากมายที่ดิ้นรนต่อสู้อยู่ในฮ่องกง?” หนึ่งในนั้นที่ตำหนิผม เคยเป็นผู้ปกครองของคริสตจักรของเราในเซี่ยงไฮ้ เขาบอกว่า “พวกคนหนุ่ม ๆ มักไม่รู้จักความจริงของชีวิต คุณกำลังได้งานดี ๆ แล้วคุณก็ทิ้งมัน ดูผมนี่สิ ผมอายุห้าสิบกว่าปีแล้ว ผมทำงานในบริษัทแก๊สสามสิบปีและผมได้อะไร? ก็แค่นี้มากกว่าที่คุณได้หน่อยเดียว ลองนึกดูสิ คนหนุ่มอย่าง

¹ Certificate of Identity

คุณได้รับค่าจ้างขนาดนี้! คุณบ้าไปแล้วหรือ จึงได้ทำงานนี้!” ฉะนั้นผมจึงถูกตำหนิอย่างแรงจากพวกเขา ผมไม่พูดอะไรเพื่อปกป้องตัวเองเลย เพียงแต่มอบเรื่องนี้ไว้กับพระเจ้า

ผมกลับมาที่จุดเริ่มต้นอีกครั้ง ยังคงไม่มีงานทำและยังมีความไม่แน่นอนว่าจะหาเงินไปยุโรปได้อย่างไร มีโรงเรียนมิชชันนารีแห่งหนึ่งเสนองานให้ผมเป็นครูสอนภาษาอังกฤษ แต่ได้ค่าจ้างต่ำมากที่แม้ว่าผมจะทำงานที่นั่นไปตลอดชีวิต ผมก็ยังเก็บเงินได้ไม่พอไปยุโรป ในที่สุดงานนั้นก็ไม่ใช่ไปตามที่คาดไว้เช่นกัน

ที่ฮ่องกงมีเรือเดินสมุทรจำนวนมาก ผมจึงไปหาพวกกัปตันเรือเพื่อถามว่า พวกเขาต้องการลูกเรือบนดาดฟ้าหรือคนทำความสะอาดห้องในเรือไหม พวกกัปตันดีกับผมมาก แต่พวกเขาไม่สามารถจะจ้างผมได้ เพราะเรือของพวกเขามีลูกเรือพอแล้ว แต่พระเจ้าทรงมีแผนการสำหรับผม พระองค์แค่ต้องการจะทดสอบความซื่อสัตย์ของผมเท่านั้น

การจัดเตรียมอย่างอัศจรรย์ของพระเจ้า

ในขณะเดียวกัน อีกฟากฝั่งของมหาสมุทรแปซิฟิก บนฝั่งตะวันตกของสหรัฐอเมริกาในรัฐโอเรกอน ก็มีหญิงผู้หนึ่งกำลังคุกเข่าอธิษฐาน พระเจ้าตรัสกับเธอว่า “จงไปฮ่องกง เพราะเรามีงานอย่างหนึ่งให้เจ้าทำที่นั่น” สตรีผู้นี้อายุราวๆ ห้าสิบห้าปี และอยู่ในครอบครัวที่ร่ำรวย เธอไม่เคยเดินทางออกนอกสหรัฐอเมริกามาก่อนเลย สำหรับเธอแล้ว การมาฮ่องกงก็เหมือนกับการไปดวงจันทร์นั่นเอง

เธอพูดกับสามีของเธอว่า “วันนี้เมื่อฉันกำลังอธิษฐาน องค์ผู้เป็นเจ้าของบอกให้ฉันไปฮ่องกง” สามีของเธอซึ่งก็เป็นคริสเตียนที่ดี ได้พูดกับเธอว่า “ถ้าองค์ผู้เป็นเจ้าของอยากให้คุณไปฮ่องกง ก็ไปสิ!”

แล้วเธอก็เข้าเฝ้าต่อพระพักตร์องค์ผู้เป็นเจ้าของ ทูลถามพระองค์ว่า เธอจะต้องทำอะไรในฮ่องกง องค์ผู้เป็นเจ้าของแค่ตรัสว่า “จงไปฮ่องกง แล้วเราจะบอกเจ้าที่นั่นว่าจะต้องทำอะไร” (หลักการอย่างหนึ่งของชีวิตคริสเตียนก็คือว่า พระเจ้าจะทรงนำเราทีละก้าวๆ) ดังนั้นเธอจึงเดินทางมาฮ่องกงและอยู่ที่บ้านพักของลูเธอร์แรนที่ผมพักอยู่ เธอยังคงเฝ้าถามองค์ผู้เป็นเจ้าของทุกวันมาหลายสัปดาห์แล้ว ว่าพระองค์ทรงต้องการให้เธอทำอะไร

วันหนึ่งระหว่างที่ผมกำลังเข้าเฝ้าพระเจ้า ก็มีเสียงเคาะที่ประตู ผมเปิดประตู หญิงผู้นี้ก็ยืนอยู่ตรงหน้าผม เธอพูดว่า “องค์ผู้เป็นเจ้าของตรัสกับฉัน และได้บอกให้ฉันซื้อตั๋วเดินทางไปยุโรปให้คุณ” ผมกล่าวคำขอบคุณ แต่ผมขอให้เธออธิษฐานเรื่องนี้มากขึ้น เธอตอบทันทีว่า “ไม่ต้องแล้ว! องค์ผู้เป็นเจ้าของได้ตรัสกับฉันชัดเจนมาก!”

สองสามวันต่อมา เธอกลับมาและถามผมว่า ผมได้จองตั๋วแล้วหรือยัง เมื่อผมตอบว่ายัง เธอจึงพูดว่า “ไปจองตั๋วเลย ตอนนี้นั้นทราบแน่นอนแล้วว่าทำไมพระเจ้าจึงส่งฉันมาที่นี่ พระองค์ได้ทรงมอบหมายงานให้ฉันทำ และงานนั้นก็คือส่งคุณไปยุโรป ไปจองตั๋วเลย อย่าชักช้า!”

อิริค ชาง ในฮ่องกง ปี 1956

วันนั้นเป็นวันศุกร์ จากการอ่านหนังสือพิมพ์ทุกวัน ผมจึงรู้เส้นทาง ค่าโดยสาร และตารางเดินเรือทุก ลำที่ออกเดินทางจากฮ่องกงไปยุโรป ผมยังรู้ด้วยว่าค่าโดยสารไปยุโรปที่ถูกที่สุด ก็คือเรือลำที่จะออก เดินทางในวันอังคารหน้านี้เอง หลังจากที่หญิงอเมริกันท่านนั้นได้เมตตามอบเช็คใบหนึ่งที่จำนวนพอดีกับ ค่าตัว ผมจึงไปที่ตัวแทนจำหน่ายตั๋วโดยสารทันทีเพื่อจองตั๋วในเที่ยววันนั้น แต่เมื่อผมไปถึงที่นั่นก็ได้รับ แจ้งว่า ค่าโดยสารขึ้นราคาอีก 20% เนื่องจากมีการสู้รบกันที่คลองสุเอซ (ปี 1956) คลองนี้จึงถูกปิด เนื่องจากสงคราม และไม่มีใครรู้ว่าจะเดินเรือผ่านได้หรือไม่ในอีกหนึ่งเดือนข้างหน้า เมื่อเรือลำนี้เดินทาง ไปถึงบริเวณนั้น ถ้าผ่านไม่ได้ ก็จะต้องใช้เส้นทางอ้อมแอฟริกาใต้และแหลมกู๊ดโฮปที่ไกลขึ้นมาก ผม ถามตัวแทนขายตั๋วว่า ถ้าเรือไปถึงบริเวณนั้นแล้วสามารถผ่านคลองสุเอซได้ เงินที่เก็บเพิ่มขึ้น 20% นี้จะ ได้คืนหรือไม่ เขาไม่แน่ใจ แต่บอกว่าไม่น่าจะได้คืนเนื่องจากราคาระงันภัยสำหรับเรือที่แล่นผ่านคลองสุ เอซ หลังสงครามจะสูงขึ้นทันที (เนื่องจากต้องเสี่ยงอันตรายจากเรือที่จมอยู่และทุ่นระเบิด) อย่างไรก็ตาม มีข้อความระบุไว้ในตั๋วว่า “เนื่องจากสถานการณ์ที่สุเอซ บริษัทเดินเรือจะขอสงวนสิทธิ์ในการเก็บค่า โดยสารส่วนที่เพิ่มขึ้น 20% นี้ทั้งหมดหรือบางส่วน และการตัดสินใจใด ๆ เกี่ยวกับเงินจำนวนนี้จะขึ้นอยู่กับดุลพินิจของบริษัทเดินเรือแต่เพียงผู้เดียว” วันนี้เป็นวันศุกร์แล้ว และเรือกำลังจะออกเดินทางวันอังคาร นี้ แล้วผมจะหาเงินที่ต้องจ่ายเพิ่มได้จากที่ไหน?

เมื่อผมกลับไปที่บ้านพักลูเธอร์แรน หญิงชาวอเมริกันท่านนี้ก็มาถามผมว่า ผมซื้อตั๋วหรือยัง เมื่อผม บอกเธอเรื่องค่าตัวที่เพิ่มขึ้นอีก 20% เธอก็ร้องอุทานว่า “สรรเสริญพระเจ้า! ทุกสิ่งเป็นไปด้วยดี! ในขณะที่คุณไม่อยู่ ฉันได้รับโทรเลขจากสามีของฉันแจ้งว่า เขาเพิ่งส่งเงินมาให้คุณเพิ่มอีก เขาไม่รู้ว่า ทำไม แต่พระเจ้าทรงสั่งให้เขาส่งเงินจำนวนนี้เพิ่มให้คุณ เขารู้สึกได้ว่าคุณกำลังต้องการมัน นี่เงิน เอาไป ซื้อตั๋วของคุณสิ!”

สรรเสริญพระเจ้าสำหรับคนของพระองค์ผู้รู้วิธีที่จะเดินไปกับพระองค์อย่างไร! ผมเดินทางมาจาก ประเทศจีน และพระเจ้าก็ส่งบางคนเดินทางมาไกลจากสหรัฐอเมริกาให้มาพบกับผมในฮ่องกงเพื่อจะส่ง

ผมไปยุโรป! เราจะเข้าใจเรื่องนี้ได้อย่างไร? มันเป็นแค่เรื่องบังเอิญหรือ? พระเจ้าทรงมีจริงและทรงอัศจรรย์ยิ่ง เวลาของพระองค์ไม่มีผิดพลาด ผมได้ออกจากฮ่องกงในวันอังคารนั้น และหญิงท่านนั้นก็กลับไปสหรัฐอเมริกาในวันพุธ

เดินทางไปยุโรป

เรือลำนี้เป็นเรือบรรทุกสินค้าซึ่งบรรทุกผู้โดยสารเพียงแค่สิบสองคนเท่านั้น ผมอยู่ร่วมห้องกับชายคนหนึ่งจากฮ่องกงที่จะเดินทางไปสิงคโปร์ เมื่อเรือกำลังใกล้ถึงจุดหมายปลายทางของเขา ใกล้เข้าไปเรื่อย ๆ และเมื่อสิงคโปร์ปรากฏขึ้นบนเส้นขอบฟ้า ขนาดใหญ่ขึ้นเรื่อย ๆ นั้น เขาก็คุกเข่าลงพร้อมกับผมและมอบชีวิตของเขาต่อองค์ผู้เป็นเจ้าของ!

ในการเดินทางที่ยาวไกลไปยุโรปในช่วงที่เหลือ ผมได้ใช้ห้องนั้นเพียงคนเดียว ดังนั้นผมจึงได้พักผ่อนซึ่งเป็นสิ่งที่ผมต้องการอย่างมาก และฟื้นฟูร่างกายที่อ่อนแอของผม บนเรือบรรทุกสินค้านี้ เราทุกคนได้เดินทางแบบชั้นหนึ่ง พระเจ้าได้ทรงฟื้นฟูสุขภาพของผมด้วยอาหารอย่างดีและมีคุณค่าทางโภชนาการที่ผมได้ทานบนเรือ และการได้พักผ่อนอย่างสงบสุขที่ผมมีความสุข

เนื่องจากการนัดหยุดงานในพม่า จึงทำให้เรือต้องจอดอยู่ที่นั่นหนึ่งเดือน เพื่อรอสินค้าที่จะส่งไปยุโรป ด้วยเหตุนี้ ผมจึงได้ใช้เวลาอยู่บนเรือถึงสองเดือนเต็มด้วยค่าโดยสารในราคาปกติ สุขภาพของผมก็กลับมาแข็งแรงเหมือนเดิมเมื่อเดินทางมาถึงยุโรป องค์ผู้เป็นเจ้าของทรงทราบความต้องการของเราอย่างแท้จริง

ในระหว่างการเดินทาง พวกผู้โดยสารก็คุยกันว่าบริษัทเดินเรือนี้จะคืนค่าตัวที่เราได้จ่ายเพิ่ม 20% ให้เราหรือไม่ พวกเขาถามความคิดเห็นของผม ผมบอกพวกเขาว่า ผมแน่ใจอย่างยิ่งว่าผมจะได้รับคืน พวกเขาสนใจกับคำตอบของผมและถามผมว่ารู้ได้อย่างไร ผมไม่สามารถอธิบายกับพวกเขาได้ แต่ผมรู้จากพระเจ้าว่า ผมจะได้เงิน 20% คืน

เมื่อเรามาถึงยุโรป เราลงจากเรือ เราก็ไปที่สำนักงานของบริษัทเดินเรือทันที ตัวแทนบริษัทก็มอบเช็คให้ผมเป็นจำนวนเงิน 20% นั้นทันที คนต่อไปก็คาดหวังว่าจะได้รับเช็คด้วยเช่นกัน แต่ผู้แทนบริษัทกลับไม่ยอมคืนเงินใดๆให้เขา เพราะมีข้อความที่ระบุไว้ในตัวว่า การคืนเงินจะขึ้นอยู่กับดุลพินิจของบริษัทเดินเรือทั้งหมด เพื่อนผู้โดยสารของผมอีกสิบคนใช้เวลาตลอดทั้งวันที่สำนักงาน เพื่อพยายามที่จะได้เงิน 20% ของพวกเขาคืน แต่ก็เปล่าประโยชน์

มีสิ่งแปลกอย่างมากเกี่ยวกับการได้รับเงินของผมคืน 20% ผมจ่ายค่าโดยสารในฮ่องกงเป็นเงินดอลลาร์สหรัฐ และได้รับเงินคืนในยูโกสลาเวีย แต่เงินที่ได้รับคืนนี้ไม่ใช่ทั้งดอลลาร์ฮ่องกง หรือดอลลาร์สหรัฐ และไม่ใช่เงินคืนของยูโกสลาเวีย แต่กลับเป็นเงินปอนด์ของอังกฤษ! ทั้งหมดนี้เป็นแผนการของพระเจ้า ซึ่งผมได้เข้าใจในภายหลัง

เมื่อมาถึงยุโรป

หลังจากที่มาถึงยุโรปแล้ว ผมก็ไปเยี่ยมคุณแม่ของผมที่สวิตเซอร์แลนด์ทันที เธอเพิ่งพ้นจากการผ่าตัดที่เจียนตาย ผมก็รอคอยของค์ผู้เป็นเจ้าของเพื่อดูว่าผมควรทำอะไรในยุโรป วันหนึ่งผมไปที่ซูริคเพื่อเยี่ยมประธานของธนาคารแห่งสวิตเซอร์แลนด์ บุรุษที่คุณจะเห็นลายเซ็นของเขาบนด้านหลังธนบัตรของสวิสทุกใบ (มีคนที่ย่องกงให้ชื่อและที่อยู่ของเขากับผม) ผมพบว่าเขาเป็นคริสเตียนที่ดีมาก ทุกคนในครอบครัวของเขาเป็นคนดีและอ่อนน้อมถ่อมตน

เมื่อผมขึ้นรถไฟออกจากซูริค ภรรยาของเขาส่งนิตยสารฉบับหนึ่งให้ผม เพื่อให้ผมมีอะไรอ่านระหว่างเดินทาง ผมก็รับนิตยสารนั้นและขอบคุณเธอ ที่ปกหลังของนิตยสารนี้มีโฆษณาของวิทยาลัยพระคริสตธรรมแห่งหนึ่ง ผมพูดกับตัวเองว่า ผมน่าจะสมัครเข้าเรียนที่วิทยาลัยพระคริสตธรรมนี้

ผมไม่รู้ว่าพระเจ้าทรงต้องการให้ผมทำอะไร ตอนแรกผมอยากศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ แต่เมื่อผมยังคิดเรื่องนี้ ผมก็ยิ่งรู้สึกว่าจะศึกษาในวิทยาลัยพระคริสตธรรมก่อนที่จะนึกถึงสิ่งอื่นก็จะดีกว่า ผมจึงตัดโฆษณานั้นแล้วส่งใบสมัครไปที่วิทยาลัยพระคริสตธรรมแห่งนั้นในสกอตแลนด์ ผมไม่รู้เหตุผลว่าทำไมจึงได้รับเงินคืนจากบริษัทเดินเรือเป็นเงินปอนด์อังกฤษ จนกระทั่งทางวิทยาลัยได้ตอบรับผม จึงทำให้ผมรู้ว่าเพราะเหตุใดผมจึงได้รับเช็คคืนเป็นเงินปอนด์อังกฤษ พระเจ้าทรงมองเห็นล่วงหน้าแล้วว่าผมจะไปเรียนที่วิทยาลัยพระคริสตธรรมแห่งนั้นในสหราชอาณาจักร เมื่อผมจ่ายค่าเล่าเรียนให้กับทางวิทยาลัยด้วยเช็คใบนี้ มันเป็นจำนวนพอดีกับค่าเล่าเรียนในเทอมแรกของผม พระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมทุกสิ่งล่วงหน้าไว้แล้วนั่นเอง

พระเจ้าทรงจัดเตรียมทุกสิ่งที่จำเป็นให้

พระเจ้ายังคงทำงานในชีวิตของผมด้วยวิธีที่น่าอัศจรรย์ เมื่อผมมาถึงประเทศอังกฤษ ผมไม่รู้จักใครเลย เนื่องจากผมยังไม่ได้รับอนุญาตให้ทำงาน ผมจึงต้องพึ่งพระเจ้าให้จัดเตรียมสิ่งจำเป็นให้ผมทุกเทอมการศึกษา พระเจ้าทรงทดสอบความเชื่อของเราเป็นบางครั้ง ในเทอมสุดท้ายของผมที่วิทยาลัยพระคริสตธรรมแห่งนั้น ผมไม่มีเงินเหลือที่จะจ่ายค่าเล่าเรียน ผมนับเงินในกระเป๋า และรู้ว่าถ้าผมอยู่ต่ออีกสองหรือสามวัน ผมก็จะต้องเป็นหนี้ ผมจะทำอย่างไรดี? พระคัมภีร์บอกไว้ว่า เราจะต้องไม่เป็นหนี้อะไรใครเลย นอกจากความรัก (โรม 13:8) ผมไม่อยากเป็นหนี้อะไรใครเลย ซึ่งก็รวมถึงวิทยาลัยพระคริสตธรรมนี้ด้วย

ผมบอกกับเจ้าหน้าที่ฝ่ายทะเบียนว่า ผมกำลังจะออกจากวิทยาลัยเพราะผมไม่สามารถจ่ายค่าเล่าเรียนได้ เขาโอบไหล่ผมและพูดว่า “อีริค เราไม่เห็นว่าคุณเป็นหนี้เรา อย่างน้อยก็จนกว่าจะถึงวันสุดท้ายของเทอมนี้”

ผมจึงตอบไปว่า “คุณวิลเลียมสัน ถ้าพระเจ้าไม่ทรงจัดเตรียมค่าเล่าเรียนให้ผมตั้งแต่ต้นเทอม แล้วผมจะรู้ได้อย่างไรว่า พระองค์จะทรงจัดเตรียมให้ผมเมื่อจบเทอมเล่า? เมื่อถึงตอนนั้นผมก็จะเป็นหนี้และ

นั่นก็จะขัดกับหลักการของพระคัมภีร์” เขาได้ขอร้องให้ผมอยู่ต่อ แต่ผมบอกเขาว่าผมจำเป็นต้องไปแล้ว
ปริญญาบัตตรคงไม่สำคัญสำหรับผมแล้ว

ผมจึงกลับไปห้องซึ่งอยู่ชั้นบน และขอบคุณพระเจ้าที่ทรงให้โอกาสผมได้ศึกษาในวิทยาลัยพระคริสต
ธรรมแห่งนี้ ถ้าเป็นพระประสงค์ของพระองค์ที่จะให้ผมไปจากที่นี่ ผมก็ยินดีรับพระประสงค์ของพระองค์
ผมจึงเปิดสมุดเปล่าของผมเพื่อจะเขียนจดหมายลา แล้วอะไรหรือที่ผมเห็นในสมุดนั้น? ธนบัตรหนึ่ง
ปอนด์ใหม่ๆ ปีกหนึ่ง! ผมคิดว่าผมคงฝันไป ผมนับธนบัตรเหล่านั้นและก็พอกับค่าใช้จ่ายสำหรับเทอม
สุดท้ายพอดี! ผมไม่เคยมีประสบการณ์อะไรแบบนี้มาก่อนเลย

ผมจึงกลับไปหาคุณวิลเลียมสันที่ชั้นล่าง ที่คงคิดว่าผมคงจะมาจับมืออำลา คุณคงนึกภาพออกว่า
เขาจะแปลกใจแค่ไหน เมื่อผมยื่นธนบัตรให้เขาแทนการยื่นมืออำลา หลังจากที่ผมอธิบายทุกอย่างกับเขา
เขาก็พูดกับผมว่า “อิริค ในวิทยาลัยพระคริสตธรรมนี้ เราได้เห็นสิ่งที่น่าอัศจรรย์อย่างแท้จริงเกิดขึ้นใน
ชีวิตของคุณ”

สิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อเร็ว ๆ นี้

ผมจะข้ามช่วงเวลาหลายปีที่ผ่านมาตั้งแต่สมัยที่ผมเป็นนักศึกษา และหลายสิ่งหลายอย่างที่พระเจ้าได้
ทรงกระทำในช่วงนั้น ผมอยากพูดถึงสิ่งที่เกิดขึ้นครั้งล่าสุดที่เพิ่งเกิดขึ้นเมื่อเร็ว ๆ นี้ สิ่งนี้จะแสดงให้เห็นว่า
พระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ ทรงชี้นำคนของพระองค์อย่างไร เมื่อพวกเขาเดินไปกับพระองค์

ก่อนจะพูดถึงตัวอย่างนั้น ผมอยากพูดถึงสิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อไม่นานมานี้ (ในปี 1985) วันหนึ่งขณะที่
ผมกำลังขับรถเข้าไปในเมือง ผมหยุดรถตรงสี่แยกใกล้บ้านของผมในแคนาดา ในประเทศแคนาดาจะมี
ป้ายหยุดรถที่ทางแยกทั้งสี่ทางซึ่งมีกฎว่า เมื่อรถคันใดมาถึงสี่แยกที่มีป้ายให้หยุดทั้ง 4 ทางนี้ รถจะต้อง
หยุดสนิท ใครที่มาถึงก่อนและหยุดรถก่อนก็จะมีสิทธิ์ข้ามทางแยกนี้ได้ก่อน หลังจากที่ผมหยุดสนิทและ
ถึงตาของผมแล้ว ผมกำลังจะเร่งความเร็วเพื่อข้ามแยกไป แต่เมื่อมีเสียงของพระเจ้าตรัสกับผมอย่าง
ชัดเจนมากกว่า “อย่าไป!” ผมจึงหยุดทันที และทันใดนั้นก็มารถคันหนึ่งพุ่งข้ามทางแยกมา ซึ่งฝ่าฝืนกฎ
อย่างชัดเจน คนขับไม่เพียงแต่ไม่สนใจป้ายให้หยุดเท่านั้น แต่เขาก็ไม่ยอมหยุดที่ป้ายรถประจำทางที่อยู่
ก่อนป้ายให้หยุด 4 ทางนี้ ถ้าผมเร่งความเร็ว รถคันนั้นก็จะพุ่งชนรถของผมพอดี นี่ไม่ใช่แค่ครั้งเดียวที่
องค์ผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงช่วยชีวิตของผมไว้

ตอนนี้ผมจะเล่าถึงตัวอย่างล่าสุด ไม่กี่เดือนที่ผ่านมาเอง มีเรื่องที่น่าทึ่งหลายคนในคริสตจักรของ
เราตกอยู่ในสถานการณ์ที่คุณพ่อหรือคุณแม่เสียชีวิต หรือไม่ก็เข้ารับรักษาตัวในโรงพยาบาลในขั้นที่วิกฤตไป
ตามๆกัน และหนึ่งในนั้นก็คือ พี่น้องผู้ร่วมงานของเราในคริสตจักรโตรอนโต คุณพ่อของเธอเป็น
โรคเบาหวานซึ่งมีภาวะแทรกซ้อนที่ไต ทำให้ท่านต้องฟอกไตเป็นประจำ วันหนึ่งพี่น้องคนนี้มีเรื่องด่วน
โทรหาผม เธอบอกว่า “ดิฉันเพิ่งได้รับโทรทางไกลแจ้งว่า สถานการณ์ของคุณพ่อแย่มาก ไม่มีใครแม้แต่
คุณหมองเองที่ทราบว่าจะมีความเสี่ยงที่จะเสียชีวิตหรือไม่ ดิฉันควรกลับบ้านไหม?” ผมบอกให้เธอเองเข้า
เฝ้าองค์ผู้เป็นเจ้าของ เจ้า หลังจากที่ผมรอคอยต่อพระพักตร์องค์ผู้เป็นเจ้าของแล้ว ผมก็ได้รับคำชี้แนะจากพระองค์
ว่า คุณพ่อของเธอกำลังจะเสียชีวิต ผมจึงบอกเธอว่า “ให้รีบกลับไปมาเลเซียโดยเร็วที่สุด เพื่อคุณจะได้

เป็นพยานกับคุณพ่อก่อนที่จะเสียชีวิต” เธอรับคำเตือนทันที และจับเที่ยวบินเที่ยวแรกกลับมาเลเซีย เมื่อเธอมาถึง ดูเหมือนคุณพ่อของเธอกลับมีสภาพร่างกายดีขึ้น เธอมีโอกาสได้เป็นพยานกับคุณพ่อสองสามวัน การที่ตัวเธอเองเป็นพยาบาล เธอจึงรู้ปัญหาเกี่ยวกับการรักษาของท่าน และเมื่อเห็นว่าท่านอยู่ในสภาพที่ดี เธอจึงออกไปเยี่ยมพี่น้องซึ่งกลับมาที่ลอสแอนเจลิสจากมอนทรีออล² แต่ในขณะที่เธออยู่ข้างนอกนั้น คุณพ่อของเธอก็เสียชีวิต การเสียชีวิตของท่านกะทันหันมาก จนเธอรู้สึกแปลกใจ แต่พระเจ้าทรงให้ผมรู้แล้วว่า คุณพ่อของเธอจะอยู่ได้อีกไม่นาน นั่นคือเหตุที่ผมบอกให้เธอรีบกลับบ้านทันที

เหตุการณ์แบบเดียวกันนี้ก็เกิดขึ้นหลังจากนั้นไม่นาน พี่น้องท่านหนึ่งในแคนาดาได้รับโทรศัพท์ด่วนจากฮ่องกงแจ้งว่า คุณพ่อของเขา กำลังจะเสียชีวิตด้วยโรคหัวใจวาย พี่น้องท่านนี้จึงโทรมาหาผม ถามผมว่าเขาควรทำอะไร พระเจ้าก็ตรัสกับผมทันทีว่า คุณพ่อของเขาจะไม่ตาย ผมจึงบอกสิ่งที่องค์ผู้เป็นเจ้าของตรัสกับผมให้กับพี่น้องท่านนี้ แต่เขาก็อธิบายเพิ่มเติมว่า แพทย์ลงความเห็นว่าอาการของคุณพ่อของเขาวิกฤตมาก แต่ผมพูดกับเขาว่า “องค์ผู้เป็นเจ้าของตรัสว่า คุณพ่อของคุณจะไม่ตาย!” แล้วก็ป็นจริงตามคำตรัสของพระองค์ คุณพ่อของเขายังคงมีชีวิตอยู่หลายปีต่อมาจนถึงทุกวันนี้³

เมื่อคุณเดินกับองค์ผู้เป็นเจ้าของ พระองค์จะทรงเปิดเผยสิ่งที่พระองค์ทรงปิดบังไว้ให้กับคุณ (เช่น อาโมส 3:7, ดาเนียล 2:19, 22, 28, 30)⁴ ในทั้งสองกรณีนี้ สิ่งที่ผมได้รับจากองค์ผู้เป็นเจ้าของนี้เปิดให้ตรวจสอบได้ ผลที่ออกมาจะยืนยันได้ทันทีว่า ผมเป็นผู้เผยพระวจนะที่เทียมเท็จหรือไม่ ผมไม่ได้ใช้วิธีคาดเดาที่คลุมเครือว่าจะป็นจริงได้โดยไม่คำนึงถึงผลที่ออกมาเหมือนกับพวกหมอดูมากมาย แต่ตรงกันข้าม คำของพระเจ้าที่ได้ตรัสกับผมและผ่านผมนั้นชัดเจนมากและไม่คลุมเครือเลย เป็นสิ่งที่พวกเขาสามารถทดสอบและพิสูจน์ได้

สรุป

ความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าที่น่าอัศจรรย์ ผมได้แบ่งปันแค่ส่วนเล็กน้อยเท่านั้น จากสิ่งที่น่าอัศจรรย์ที่พระองค์ได้ทรงกระทำ แต่แม้สองสามตัวอย่างนี้ก็แทบจะไม่สามารถอธิบายด้วยคำอธิบายใดๆ ของมนุษย์ได้ ผมสามารถยกตัวอย่างได้อีกมากมาย แต่เรามีเวลาไม่พอ

ตอนนี้พวกคุณคงเห็นแล้วว่า การมาเป็นคริสเตียนของผมนั้นไม่สามารถแยกออกจากการรับใช้พระเจ้าของผมได้ ผมไม่มีทางเลือก นอกจากจะรับใช้พระองค์ ความจริงแล้ว มีหลายครั้งที่ผมพยายามจะวิ่งหนี แต่พระเจ้าก็จะทรงเตือนผมเสมอถึงคำสัญญาที่ผมให้ไว้กับพระองค์ ตลอดหลายปีที่ผ่านมา พระองค์ทรงดูแลผมให้อยู่ในเส้นทางที่ถูกต้อง เพื่อที่ผมจะรับใช้พระองค์ได้โดยพระคุณของพระองค์

² Montreal

³ คำพยานนี้อยู่ในปี 1985 คุณพ่อของเขายังคงมีชีวิตอยู่ในฮ่องกงในขณะที่ตีพิมพ์คำพยานนี้เมื่อ มีนาคม 1992

⁴ อาโมส 3:7 แท้จริงพระยาห์เวห์องค์เจ้านายไม่ทรงทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด โดยไม่เปิดเผยความลับ ให้แก่ผู้รับใช้ของพระองค์ คือผู้เผยพระวจนะ ดาเนียล 2:19 ในนิมิตเวลากลางคืน พระองค์ทรงเปิดเผยความลับนั้นแก่ดาเนียล แล้วดาเนียลก็ถวายสาธุการแก่พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์ ดาเนียล 2:22 พระองค์ทรงเปิดเผยสิ่งที่ลึกซึ้งและลับ พระองค์ทรงทราบสิ่งที่อยู่ในความมืด และความสว่างก็อยู่กับพระองค์ ดาเนียล 2:30 ส่วนข้าพเจ้านั้น ได้รับการเปิดเผยความลับนี้ ไม่ใช่เพราะข้าพเจ้ามีปัญญามากกว่าคนอื่น ๆ ที่ยังมีชีวิตอยู่ แต่เพื่อพระราชารู้ค่าแก่พระสุบิน และเพื่อฝ่าพระบาทจะเข้าใจพระดำริในพระทัยของฝ่าพระบาท (ฉบับมาตรฐาน 2011)

พวกคุณบางคนอาจถามว่า “ทำไมพระเจ้าจึงทรงเป็นจริงกับคุณมาก? ทำไมเราจึงไม่มีประสบการณ์อย่างเดียวกันนี้?” เคล็ดลับนั้นไม่มีอะไรมากไปกว่านี่คือ ถ้าคุณอุทิศตัวอย่างทั้งหมดต่อพระองค์ และเต็มใจจะแบกกางเขนของคุณและตามพระองค์ไป คุณก็จะมีประสบการณ์ในสิ่งที่น่าอัศจรรย์จากพระเจ้า เหมือนที่ผมมี